

ampli satis, (præcipue in plantis junioribus) coloris dilute coccinei, superficie lucida & serici instar splendente, cui Sole illucente aurati quid inspersum videtur, ex innumeris petalis, exterioribus majoribus, interioribus pedetentim minoribus, quorum extremitates integræ & cuspidatæ, subinde leviter bifidæ sunt, conflati, in fundo suo cohærentes & facili negotio toti extrahendi, ita tamen, ut aliorum hujus generis instar, qui extrahi possunt, in medio, qua embryoni & calyci cohærent, foramine sat amplo, annuli instar, donentur. Flores profert satis copiose, qui fugaces non sunt, sed iidem pluribus diebus denuo circa meridiem explicantur. Junio autem præcipue mense eos profert. Stamina innumera habet, inter florem & embryonem, qua florem perforat, locata, ad basim lanuginosa, in summitate vero apicibus parvis flaventibus capitata. Quæ stamina partim floris basi adhærent, partim e spatio illo, quod inter florem & embryonem intercedit, oriuntur, nec omnia, immo pauca saltem, cum flore extrahi possunt, unde conjicere licet, in hoc aliisque annulatis floribus semper aliquid abrumpi nec totos omnino flores extrahi posse. Stylus medio embryoni insidet quinquefidus villosus, embryo autem in vasculum abit grandiusculum carnosum, ex rotundo in quinque obtusos angulos divisum, stria a centro stellato per singulos angulos decurrente; quod vasculum in quinque loculamenta, semina papaverina continentia, divisum, figura prima integrum, secunda transversim sectum, separatim designatum est. Calyx in quinque segmenta dividitur, quorum vel duo, vel tria interiora in membranam tenuem exsuccam spadiceam, flores ab initio protegentem, desinunt.

Ab hac specie florem & characterem generis designasse videtur *Tournefortius in Comm. Ac. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 238. Tab. 4.* Vasculum autem ad lit. F. & H. alius speciei est, nempe *Mesembryanthemi* folio pugioniformi, flore amplo stramineo.

A Ficoide seu Ficu aizoidæ Africanæ minore, folio tereti procumbente, flore purpureo, cujus iconem & descriptionem brevem dedit *Hermannus in Hort. Lugd. Bat.* distinguit idem *Hermannus*, qui primam ejus mentionem fecit, & cui Ficoides seu Ficus aizoides Africanæ minor, folio tereti procumbens, flore coccineo dicitur in *Hort. Lugd. Bat. p. 252.* “foliis nonnihil longioribus & floribus elegantissimo coccineo colore comantibus:” plura non habet. Verum cum illi folia digito longiora, quæ in hac nunquam eam longitudinem acquirunt, tribuat, videtur mendum commissum, & in illius descriptione, pro longioribus, legendum brevioribus. Ceterum quænam illa species, si a *Mesembryanthemo* purpureo scabro, staminibus expansis, differat, sit, me ignorare fateor. Posset alias illius icon pro hac demonstranda inservire. Minus bene autem & illa & hæc teretifolia dicitur. Nomen & descriptionem ex *Hermann* recensuit *Rajus Hist. Plant. Tom. II. App. p. 1880.*

In *Hist. Oxon. Part. III. p. 507. n. 6.* Ficoides Africanæ minor procumbens, folio tenuiori viridi, flore coccineo *Hermanni*, vocatur, & *Secl. XII. Tab. 8. Ser. 1. f. 6.* Ficoides Africanæ frutescens, folio triangulari minore, flore suave-rubente; verum perperam frutescens dicitur, contra nomen descriptioni præpositum & contra ipsam descriptionem, in qua flagella tenuia ipsi adscribuntur. Nec figura est valde bona, quæ habitum plantæ parum exprimit & folia habet justo breviora, Paulo melior est, quæ extat inter *Plant. Succul. Dec. I. Tab. 9. ubi p. 10.* vocatur,

tur, Ficoides Capensis humilis teretifolia, flore coccineo; nam omni ex parte bona non est, quoniam petala interiora minora omissa sunt, & quod folia pro longitudinis ratione justo nonnihil crassiora sunt. Observandum autem figuram hanc magnitudine naturali nonnihil minorem esse, quod vel ex flore constare poterit.

Mesembryanthemum Africanum procumbens tereti folio viridi, flore intus aureo, extus phoeniceo *Breyn. Prodr. II. p. 69.* an cum Hermanniano idem sit, quaerit ipse Breynius. Verum si Breynius vel descriptionem vel figuram dedisset, res posset facile determinari. Si per interioram partem stamina, per exterioram petala intelligat, res dubio omni caret. Posset etiam aureus color de metallico splendore interpretari, & sic, per me licet, eadem habeatur cum praesenti specie. Huius porro speciei synonyma sunt:

Ficoides Africana, flore coccineo *Pein. Hort. Bos. Ann. 1699. 1705. 1712: 1713. & Wehm. Hort. C. Bos.* Ficoides Africanum Mesembryanthemum, seu Ficus aizoides minor, folio tereti, procumbens, flore coccineo Hort. Leyd. *Pluk Mant. p. 77.* Ficoides Africana procumbens, triangulari lucido longiori ac angustiori folio *Volck. Flor. Nor. p. 164. & Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 365. n. 8.* Ficoides seu Ficus aizoides Africana, folio longo tenui, flore rubro *Boerb. Ind. I. p. 124. n. 23. II. p. 291. n. 7.* Ficoides aizoides Africana Kali folio, flore eleganti coccineo *Tit. Hort. Maur. p. 74.*

MESEMBRYANTHEMUM CRASSIFOLIUM
REPENS, FLORE PURPUREO T. CCI. F. 257.

PALMARES & dodrantes cauliculi reptantes & ad genicula radices fibrosas agentes, ab initio herbacei & molles, triquetri, virentes, & non raro purpureo colore, qua Sol illabatur, perfusi, per vetustatem magis teretes, non lignosi, sed molles, lenti & fungosi, cortice cinereo vestiti.

Folia in eodem plerumque plano jacent, seu se invicem non decussant, hiantia, seu sibi non aequae ac aliorum multorum approximantia, crassa, succulenta, obtusius triquetra, glabra & nonnihil splendentia, nullis punctis notata, coloris simpliciter viridis.

Flores in pediculis brevibus, nunc nudis, nunc & plerumque foliorum conjugatione praeditis, nascuntur solitarii parvi, e purpureo in violaceum colorem vergentes, e petalis minus numerosis conflati, & staminibus donati pluribus brevibus, nec nimis sparsis, nec in capitulum collectis, sed surrectis, apices pallide flaventes gerentibus. Sole in Cancro & Leone versante plerumque comparent flores, qui non diu durant, sed cito transeunt. Rarius autem ob rependi libidinem comparent hi flores. Calyces quinquefidi segmenta duo tribus reliquis plerumque longiora habent: Vascula subnascuntur parva quinquecapsularia, quinque angulis obtusis in summitate terminata.

Figura ejus satis bona prostat inter *Plant. Succul. Dec. IV. Tab. 38.* cujus nomen p. 16. Ficoides Africana reptans, folio triangulari viridi, flore saturate purpureo.

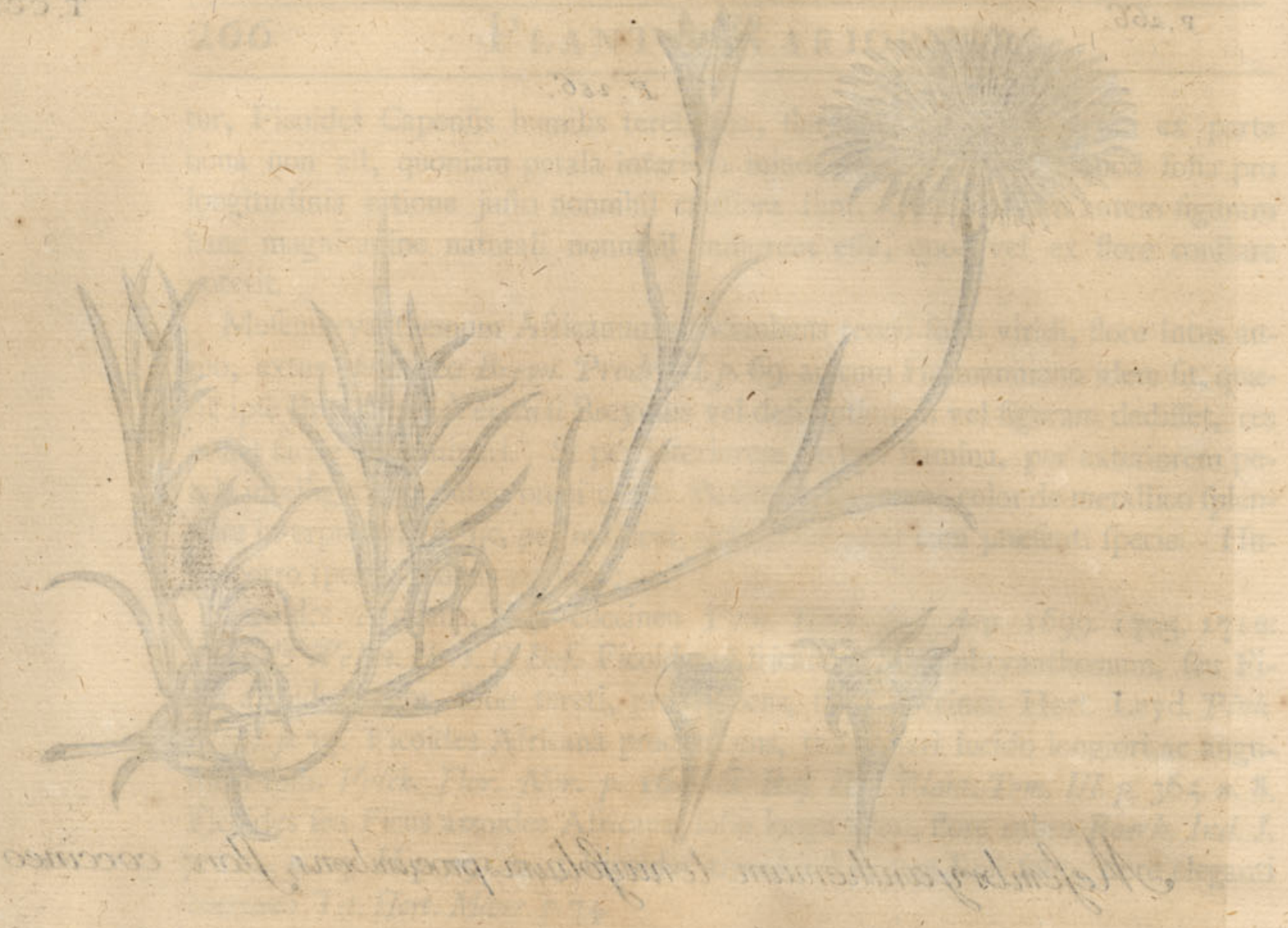
Reliqua synonyma sequentem in modum digero: Mesembryanthemum Africanum

Mesembryanthemum tenuifolium procumbens, flore coccineo.

Mesembryanthemum crassifolium repens, flore purpureo.

P. 267.

F. 258.

T. CCH.

Mesembryanthemum tenuifolium
fruticescens, flore croceo.

num procumbens, tereti folio viridi brevior, insigniter repens, caulibus rubentibus *Breyn. Prodr. II. p. 69.* Ficoides Africanum Mesembryanthemum, seu Ficus azoides minor, maxime procumbens, tereti folio viridi brevior, caulibus puniceis, flore purpureo *Pluk. Alm. p. 149.* Ficoides Africana folio triangulari repens, caule rubente *Pein. Hort. Bos. Ann. 1699. 1705. 1712. 1713. & Wehm. Hort. C. Bos.* Ficoides Africana repens & late virens, flore purpureo *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 241. n. 36.* Mesembryanthemum folio triangulari, caule rubente, repens *Heuch. Nov. Prov. p. 48.*

An sit Ficoides Afra folio triangulari crasso succulentissimo *Boerb. Ind. Alt. p. 290. n. 25?* vel an Ficoides Afra folio triangulari longo succulento, caulibus rubris *Ejusd. Ibid. n. 26?* dubius hæreo & doceri cupio ab ipso Auctore.

Nostre speciei folia superne plana sunt, inferne tumida, non convexa, sed in dorsum obtusior producta, verbo, obtuse triquetra. Ceterum non refert, quod eandem speciem Auctores alii teretifoliam, alii triquetram dicant, cum de eorum incuria ex pluribus, quas ita dixerunt, speciebus constet.

MESEMBRYANTHEMUM TENUIFOLIUM FRUTICESCENS, FLORE CROCEO T. CCII. F. 258.

IN fruticulum pedalem, bipedalem & longiorem excrescit, tenuiorem & non admodum ramosum, in cujus ramulis extremis flores nascuntur plures, media inter majores & minores præditi magnitudine, intus aurei, extus rubescentes, e plurimis petalis angustis integris cuspidatis, eadem pene magnitudine præditi, compositi, quorum cuspides levi rubedine tinguntur, & croceum floribus colorem conciliant. Flores hi, præsertim marcescentes, toti extrahi possunt. Ceterum satis libere ii proveniunt, & Julio Augustoque mensibus, Sole lucente, a matutino tempore ad meridiem & ultra explicantur. Stamina in medio flore locantur plurima, ab initio minus sparsa, dein, ubi petala plene explicata fuerint, super ea expansa, apicibus eodem cum petalis colore tinctis. Stylus e quinque corniculis brevibus villosis constat. Calyx in quinque segmenta dividitur. Vascula Augusto & Septembri mensibus maturescunt, subrotunda, in quinque loculamenta, semina parva arenosa continentia, divisa, quæ vascula figura marginali prima integra, secunda transversim secta, tertia semina seorsum delineata sunt.

Folia gracilia oblonga, obtuse triquetra, viridia, (non glauca) tuberculis crebris viridibus obsita, & veluti subaspera ob hæc tubercula, licet tangenti lævia sentiantur, quæ tubercula luci obversa albida pellucida apparent & folia punctata efficiunt. Similia tubercula in fructus parte inferiori observantur. Sapor adstringens, non acris.

Hujus plantæ tres diversæ prostant figuræ, sed nulla satisfacit. Primam dedit *Hermannus* in *Hort. Lugd. Bat. p. 249. 250.* ubi Ficoides seu Ficus aizoides Africana minor erecta, triangulari folio viridi, flore intus aureo, foris purpureo, dicitur, & breviter, sed contra morem, negligenter describitur. „Tota, inquit Hermannus, æstate floret, cum proxime descripta,” (Mesembryanthemo scabro, flore sulphureo convexo) „cujus situm & figuram omnino imitatur, sed videtur „ paullo minor & gracilior. Folia edit viridia, flores aureos intus, extus purpureos, rufescentes, eminus colorem quodammodo incarnatum mentientes.” Verum ab illa

Y y y

specie,

specie foliis & floribus in tantum distat, ut comparari cum illa non mereatur. Figura in eo non placet, quod nimis contracta sit, cetera vitiosa non est, nisi quod folia teretia repræsentet. Eadem ex Hermanno, cujus nomen servat, retulit *Rajus Hist. Plant. Tom. II. App. p. 1879.*

Alteram dedit *Bobartus Hist. Ox. Part. III. Sect. XII. Tab. 6. Ser. 2. fig. 4.* ubi Ficoides Africana folio triangulari viridi minore, flore croceo, *pag. vero 507. n. 4.* Ficoides Africana minor erecta triangulari folio viridi, flore intus aureo, foris purpureo Hermanni, dicitur, & breviter, partim ex propria, partim ex Hermanniana observatione describitur. Figura in eo non laudanda, quod tubercula, quæ satis conspicua, non exprimat, & quod ramo & foliis magnitudine naturali depictis, flores contracti & iuxta magnitudine longe minores appingantur.

Tertiam exhibuit *Auctor Plant. Succul. Dec. I. Tab. 7. cui p. 8.* dicitur, Ficoides Capensis frutescens, folio tereti punctato, petalis luteis. Folia perperam dicuntur teretia, sed in figura recte triquetra exhibentur. Ceteroquin figura illa prioribus melior, sed nec omni ex parte exacta, nec artificiosa est. Florum, velut umbellatim nascentium, morem non exprimit: flos medius expansus velut papyro agglutinatus flos apparet: stamina, ceu in plerisque reliquis, quæ ea sparsa habent, non bene designantur: foliis tuberculorum loco puncta appinguntur: fructus, ceu in plerisque omnibus hujus generis speciebus, omittitur, quoniam, ut queritur *Auctor*, in Anglia non maturescant hujus generis fructus, cum istis nihil vulgatus sit, & ubique absque cura maturi fiant.

An Chrysanthemum aizoides Africanum, triangulari folio, flore carneo *Breyn. Cent. p. 164?* Chrysanthemo similis aizoides Africana major, triangulari folio, flore carneo *Ejusd. Prodr. I. p. 26?* quærit Hermannus in Hort. Lugd. Bat. Verrum ipse Breynius in Prodr. II. p. 67. manifeste distinguit, & videtur potius, Chrysanthemo similis aizoides Africana minor, triangulari folio, flore luteo *Breyn. Prodr. I. p. 26.* ubi descriptio brevis: Mesembryanthemum Africanum frutescens minus, flore luteo minore *Ejusd. Prodr. II. p. 68.* Kali triangulare viridi folio, flore intus aureo, foris purpureo *Amm. Hort. Bos. p. 18.* Ficoides folio viridi triangulari tenuiore, flore luteo, in extremitate rubente *Schwer. Cat. Mesembryanthemum Africanum minus erectum, flore intus aureo, foris purpureo, folio triangulari viridi Heuch. Prov. Alt. p. 45.*

An Ficoides seu Ficus aizoides Africana, folio longo tenui, flore auranti *Boerb. Ind. I. p. 124. n. 247. II. p. 291. n. 5?* An & Ficoides seu Ficus aizoides Africana arborescens, folio tenuissimo triangulari aspero, flore luteo *Ejusd. Ind. I. p. 123. n. 8?*

MESEMBRYANTHEMUM FOLIIS VERUCULIFORMIBUS, FLORIBUS MELINIS UMBELLATIS T.CCIII.
F. 259.

CAULEM acquirit lignosum, pedalem & bipedalem, pollicem & amplius crassum, cortice cinereo, per vetustatem deformi, nempe inæqualibus & latis rimis fissò, vestitum, nodosum & geniculatum, qui in plures ramulos ex adverso sitos & hi in alios dividuntur, & ad singula genicula bina ex adverso sita habent folia crassa & succulenta, adeo obtuse triangula, ut obiter adspicienti teretia appareant, longitudine sesqui & biunciali, crassitie calami olorini, e quorum
alis

P. 268.

T. CCIII.

F. 259.

Mesembrianthemum foliis veruculiformibus, floribus melius umbellatis.

alis alia folia plura fasciculatim & dense congesta erumpunt, quorum ea, quæ mediam partem occupant, reliquis longiora observantur, stylos minores ligneos, quibus assanda transfiguntur, quodammodo referentia. Singuli autem fasciculi modo e binis, modo e ternis foliorum surrectorum conjugationibus componuntur, solentque fasciculi & folia, quæ extremos ramos occupant, ceteros magnitudine superare. Color foliis est glaucus, nempe dilutius viridibus foliis subcærulea nebula tam crassè inducta est, ut digitis etiam abstergi queat: flaccescentia (inferiora nempe) flavescent & manifestius triquetra fiunt, exarida corrugantur plane & in rubiginosum atrumve tandem colorem abeunt. Superficie constant lævi & luci obversa porosa (poris tamen perexiguis) & pellucida apparent, quantumvis crassâ sint. Apex foliorum plerumque purpurascit, quo colore etiam ramorum summitates gaudent. Rami foliaque brevibus intervallis nascuntur, & quoniam caules, rami & folia erectum situm affectant, fit, ut arbusculæ figuram induat hæc species, quamvis verear, ne, ni sustentetur, ob multitudinem & gravitatem ramorum & foliorum eorum oneri succumbat planta. Ceterum ramorum & caulium genicula & nodi versus inferiorem partem foliorum & ramorum, brevibus intervallis nascentium, vestigia sunt.

Flores in summis ramis e foliorum alis plures velut umbellatim digesti nascuntur, parvi, pallide lutei, e petalis latiusculis obtusis integris, ejusdem invicem magnitudinis, regulariter in orbem expansis, conflati, calyce in quinque segmenta diviso excepti. Qui flores Majo, Junio, Julioque mensibus comparent, & ab annosioribus præcipue plantis proferuntur.

Vascula subnascuntur succulenta, turbinata, in quinque ordinarie, quandoque in plura loculamenta divisa, in quibus semina continentur majuscula, triquetra, rufa. Ea vero sequentem in modum aperiuntur: quinque segmenta ab umbilico abscedunt & totidem cavitates in fundo vasculi relinquunt, membranulis binis per medium singulorum segmentorum ductis, ita ut loculamenta a medietate segmenti abscedentis ad vicini medietatem pertineant: in medio vero vasculo pentagona stellula membranacea candicans remanet, a membranulis mediis efformata; quem aperiendi modum & reliquis frutescentibus quinquecapsularibus Mesembryanthemis competere existimo. Hæc vascula dehiscencia seorsum in latere Tabulæ dextro & pone ea semina delineata sunt.

Variat foliis brevioribus & manifestius triquetris, floribus paucioribus, si nempe steriliori solo in olla servetur; tumque rami ejus tortuosi in latera nascuntur, & sine adminiculo semi-erecta nascitur planta. Quo pertinet ramulus minor in Tabula ad sinistram expressus.

Nullam nec figuram, nec descriptionem, hujus speciei datam invenio; pro synonymis vero ejus mihi habentur:

Ficoides Africana, folio triangulari, apice rubro, caule purpurascente *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 22.* After Promontorii Bonæ Spei, folio longo crasso *Schwer. Cat.* Ficoides Africana tereti folio *Heuch. Hort. Vitemb. p. 22.* Ficoides Africana arborescens, folio rotundo *Pein. Hort. Bos. Ann. 1713.* Mesembryanthemum teretifolium, folio glauco crasso, flore aureo *Heuch. Nov. Prov. 1711. p. 48.* Ficoides Afra arborescens, folio tereti glauco, apice purpureo crasso *Boerb. Ind. II. p. 291. n. 3.*

MESEM-

*MESEMBRYANTHEMUM FOLIIS CONFERTIS
SPLENDENTIBUS, FLORE PALLIDO T. CCIV. F. 260.*

AD pedalem & majorem excrescit longitudinem, cauliculis lignosis, ramis multis brevibus & foliis confertim nascentibus præditis, ut ob ramorum & foliorum onus, ni fulciatur, se sustentare nequeat planta. Folia autem ejus breviora sunt, obtuse triquetra, in exteriorem partem, præsertim apices juniorum foliorum, plerumque leniter flexa. Ceterum ea crassa sunt & succulenta, lævia & splendentia, coloris dilute viridis, glaucescentia vel nulla, vel vix advertenda, obsita, punctis subinde quibusdam raris, crassis, viridibus temere hinc inde, præsertim ubi floret, respersa.

Flores in ramulorum summitatibus Julio & Augusto mensibus comparent, pediculis perbrevibus insidentes, horis ante & pomeridianis Sole lucente expansi, amplifatis, albidis, aut dilutissime intus flavescentes, extus tenui rubedine, petalorum summitates subinde transeunte, perfusi, e plurimis petalis angustis, interiora versus sensim minoribus & filamentosis, conflati, in quibus plurima stamina, quorum exteriora modice sparsa, reliqua autem surrecta sunt, apicibus pallide flavis terminata. Singuli flores aliquoties aperiuntur & clauduntur, dein supra fructum marcescunt, calyptræ instar eum involventes. Fructus autem seu vasculum ovatum est, quinque lineis, ceu angulis, nonnihil exstantibus distinctum, in quinque loculamenta, duplicem seminum seriem continentia, divisum. Calyces in quinque segmenta, invicem pæne æqualia, dividuntur.

Duplicem hujus figuram do, alteram cum floribus, alteram sine floribus, olim, cum nondum flores mihi visi, factam, cui vascula figura prima & secunda integra, tertia & quarta dissecta, quinta idem exemptis seminibus appicta sunt.

Figura hujus, sed minus exacta, prostat inter *Plantas Succul. Dec. I. Tab. 6.* ubi p. 7. dicitur, Ficoides Capensis frutescens, foliis teretibus confertis glaucis, flore albo. Auctor in descriptione folia pallide viridia recte dicit, hinc Nomenclator ejus, quem Petiverum suspicor, minus bene ea appellat glauca.

Hujus porro speciei synonyma mihi videntur: Ficoides Mesembryanthemum Africanum procumbens, dense fruticosum, folio subtereti brevi viridi, flore albo *Pluk. Amalth. p. 90.* Ficoides Africana folio triangulari, flore flavescente *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 18.* Ficoides Africana minus repens, triangulari folio viridi *Pein. Hort. Bos. Ann. 1712. & 1713.* Ficoides Africana Sedi minoribus foliis compactis, flore parvo luteo-pallescente *Tit. Hort. Maur. p. 74.* Sed flores parvi non sunt.

An Ficoides Afra folio triangulari crasso, succulentissimo *Boerb. Ind. II. p. 290. n. 25?* de quo supra ad Tab. CCI. Vel an Ficoides Afra erecta, foliis parvis teretibus, & pluribus simul nascentibus *Ejusd. Ibid. p. 291. n. 14?*

F. 260.

Mesembryanthemum folios confertis splendens, flore pallido.

VIOS T

Asplenium platyneuron (L.) Oakes

MESEMBRYANTHEMUM CAPENSE GENICULIFLORUM, NEAPOLITANUM CREDITUM
T. CCV. F. 261.

PROSPER Alpinus in Libro, quem de Plantis Ægypti scripsit An. 1592. p. 49. & seqq. tres exhibet plantas, e quarum cineribus, Venetias comportatis, vitra conflare docuit. Prima est Salicornia vulgaris perennis & fruticescens: secundam a nonnullis Kali album vocari scripsit, sed perperam; tertia, quænam sit, nondum clare constat. Hanc secundam & primam speciem, quia pro vulgarioribus habuit, describere neglexit Alpinus, figuras exhibuisse contentus.

Tribus circiter lustris ab Alpino suum Kali floridum repens aizoides Neapolitanum accurate descripsit & depinxit *Fab. Columna Ecphr. Part. II. p. 72. 73.* quod licet simile tantum dixerit Alpini secundo, C. Bauhinus tamen, licet plantam, ut videtur, nunquam viderit, non immerito idem statuit. Ab eo tempore non memini quenquam Herbariorum plantam hanc vel scriptis, vel icone illustrasse, quæcunque enim de ea tradunt, vel ex Alpino, vel ex Columna desumerunt, nisi quod *Paulus Hermannus* eam ad suum genus retulerit, & Ficoides teretifolium Neapolitanum, flore candido, vocaverit, quem sequutus est *Breynius*, qui in *Prodr. II. p. 69.* Mesembryanthemum teretifolium minimum Neapolitanum, flore albo, fructu subrotundo quinquecapsulari, nuncupavit. Nam quæ in *Iconibus Barrelieri Fig. 888. Obs. 507.* pro hoc absque descriptione proponitur, & Kali vermiculatum albo & amplo Sedi rosei flore vocatur planta, eam refero ad *Sedum minimum* arborescens vermiculatum *Lob. Icon. 380.* pro Vermiculari frutice perperam passim habitum, cui idem censeo, *Sedum Siculum* maritimum vermiculatum, flore Saxifragæ albæ, semine villoso *Bocc. Rar. p. 6. fig. 7.*

Enimvero Mesembryanthemi speciem, quæ in Hortis passim habetur & Neapolitana existimatur, quamque describere aggredior, ab illa differre, sequentibus rationibus evinci posse arbitror. Primo, Neapolitana folia breviora alternatim sita habet, quod tum ex figura Columnæ, tum e speciminibus siccis, in Phytophylacio Sherardino asservatis, apparet: dein, Neapolitana annua, tota minor & flores minores gerere videtur, eosque non raros & sessiles in ramulorum divaricationibus, sed crebros secundum longitudinem ramulorum e foliorum alis & in pediculis foliosis alternatim adnatis: denique, Columna diserte asserit, suæ vascula quinquecapsularia, flores medio præsertim die Sole lucente explicari, recedente vero & vesperi maneque claudi. Nostra vero species noctiflora est, perennis & lignosa, tota major & folia conjugata habet longiora, vascula vero quadricapsularia, quantum adhuc observavi.

Caudex quidem ejus plane ligneus est, & aliquot annorum spatium digitalem & ampliorem crassitiem acquirit, cortice vestitus e cinereo subfusco, rami autem ejus, quos frequentes conjugata serie emittit, molliores sunt & flexibiles, teretes, virides & succulenti, Visci facie, æqualis fere ubique crassitie, ita ut superiores seu juniores rami reliquis non sint multo angustiores, licet breviores observentur. Ea tamen inter utrosque differentia intercedit, quod inferiores rami, quo caudici sunt propiores, eo magis lignosi fiant, licet cortice adhuc virente vestiantur. Medius

enim nervus sensim crassescit & ligneam naturam acquirit, cum supremi ramuli plane molles sint & lignoso nervo destituantur. Quamvis autem lignosi fiant juniores rami, tamen ob eorum longitudinem & gravitatem, ni sustententur, se ipsam vix sustentat planta, sed procumbit potius.

Folia habet succulenta, e viridi argenteo nitore conspicua, superne plana, leviter sulcata, inferne rotundata, ita ut teretia proprie dici nequeant. Quæ folia cum caduca sint, remanentibus, ubi sederunt, geniculorum vestigiis, iisque non elevatis, sed depresso, fit, ut Ephedræ faciem planta induat annosior.

Flores in supremorum ramulorum sedent divaricationibus, pallide straminei, filamentosi, e petalis nempe vel laciniis angustis reflexis conflati, quorum exteriores longiores, interiores vero sensim minores & plane filamentosæ fiunt, staminumque apices gerentium munia obeunt. Flores, si calyx separetur, toti cum staminibus (vid. figura marginalis prima) eximi possunt, annulo quodam in basi connexi, e quo stamina & laciniæ una oriuntur. Sole Geminos & Cancrum percurrente comparent & singuli aliquot dies durant, immo toto die & noctu etiam aperti manent, solentque, si bene memini, sub vesperum primum explicari.

Calyx a reliquis differt, quod sit tetraphyllos natura, at non nisi diphyllus ad conspectum; duo enim segmenta interiora clausa latent, immo, postquam explicati fuerunt flores, mox emarcescunt & plane disparent, remanentibus saltem duobus exterioribus & longioribus foliis, corniculorum instar reflexis & ipsum florem longitudine superantibus. Embryoni insidet stylus parvus quadrifidus, intra florem plane latens, ad cuius normam ipse embryo in quatuor, quotquot examinavi, loculamenta divisus mihi observatus. Vascula turbinata pediculis brevissimis nituntur, quorum cutis crebris tuberculis argenteis micat, quibus etiam conspicui sunt ramuli supremi; quo longius autem a summitate distant, eo minus observabiles sunt glaciales micæ, ut tandem ita attenuentur, ut non nisi subtilissime reticulati appareant rami. Tale vasculum figura tertia integrum, quarta transversim sectum, secunda vero semina, quæ parva angulosa, per maturitatem rufa sunt, seorsum exhibentur.

Ex *Petivero* constare potest, Africanæ originis esse hanc speciem; nam in *Gazoph. Tab. 78. fig. 3.* inter Africanas plantas particulam ramuli exhibet, & *Catal. num. 485.* Ficoides Capensæ folio tereti, flore albedo, vocat. Hujus autem generis specierum figuræ, nec a speciminibus siccis, in quibus flores evanescunt & folia aliam figuram acquirunt, nec a plantis vivis, cum *Tabula 88.* species aliquot singulares, in Europa nunquam visæ, exhibeantur, desumptæ sunt, sed ab imaginibus, credo, ex Batavia acceptis, & ad Promontorium Bonæ Spei primum depictis. Figuræ autem illæ licet rudiores sint, ejusmodi tamen sunt, ut quarum plantarum sint, cognosci queat.

Petiveriana melior figura extat inter *Plant. Succul. Tab. 34.* in qua tamen figura desiderantur micæ glaciales, & in foliis error is commissus, quod prorsus teretia exhibeantur. Observandum porro figuram illam male referri ad *Decad. IV. p. 12.* nempe ad Ficoides Africanum erectum teretifolium, floribus albis umbellatis *Par. Bat.* cum referenda sit ad *Decad. V. p. 17.* ubi non tantum pro Ficoidæ Neapolitano flore candido *Hort. Lugd. Bat.* describitur, sed & in descriptione contra aliquos, qui Africanæ originis existiment, asseritur esse Neapolitanam speciem.

Mesembryanthemum Capense geniculiflorum, Neapolitanum creditum.

F. 262.

F. 263.

Mesembryanthemum noctiflorum, flore
intus candido, extus phoeniceo odora-
tissimo.

*Mesembryanthemum noctiflo-
rum*, flore intus candido, extus
stramineo, odoratissimo.

ciem. Sed condonandum est Auctori in plantarum notitia parum versato. Ego quidem non credo fore, ut, animadversis superius allatis, sint, qui veram Neapolitanam *Columnæ* speciem posthac esse existiment hanc plantam.

Ficoides Africanum Mesembryanthemum, floribus ad genicula albis, teretibus foliis, succo glaciale turgidis *Pluk. Alm. p. 149.* hujus speciei synonymum facio, cui Plukenetius Neapolitani synonyma perperam adscribit. Et huc mihi refertur, Ficoides Africana flore albo, folio tereti angustiore *Pein. Hort. Bos. Ann. 1699. 1705. 1712. & 1713.* Reliqua Synonyma ad Neapolitanam speciem pertinere existimo.

*MESEMBRYANTHEMUM NOCTIFLORUM,
FLORE INTUS CANDIDO, EXTUS PHOENICEO,
ODORATISSIMO T. CCVI. F. 262.*

CAUDEX ejus, qui digiti minoris crassitiem in proVectiori planta adipiscitur, lævis est, cortice spadiceo tectus, frequentibus nodis adversis, qui ramorum reliquæ, tuberosus. Rami autem adverso ortu egrediuntur & inordinate quoquoeversum sparguntur, & ni sustententur, tota planta, ob foliorum gravitatem, humi recubat, immo suapte natura tortuose nascitur, ramis invicem implicitis, non erectis, unde ei arborentis denominatio minus apte quadrat.

Folia, ut in aliis, contrario & cruciato situ adhærent summis ramulis e spadiceo cinereis, glabris, dilute virentia, levi quadam glaucescentia perfusa, figuræ, si attente inspiciantur, inferiora præsertim, non teretis, sed obtuse triangulæ, lævia, opaca seu lucem non transmittentia, minutim crebroque punctata & subtilissime inde reticulata, succulenta, saporis subacidi & in recessu subacris. Inferiora superioribus sunt longiora & alas nudas habent; superiora vero, floribus & eorum pediculis subjecta, breviora crassioraque sunt, e quorum alis pediculi florum oriuntur, & subter hæc unum alterumve foliorum conjugatorum par subinde conspicitur, plerumque vero deest.

Vascula aut fructus simul cum floribus oriuntur crassiusculi, quatuor eminentiis crassis capitati, calycem dein constituentibus, quo flos continetur, e numerosis petalis, pedetentim interiora versus minoribus, constructus, interdiu clausus & in figuram oblongam (petalis subinde intortis) contractus, sub vesperum & per omnem noctem in orbicularem formam expansus, odoris subtilis & perquam suavis, cum reliqua diei parte prorsus sit odoris expers. Segmenta floris angusta sunt, exteriora quidem longiora, interiora vero breviora, superficie interna candicante, externa vero e phoeniceo purpurascens, qui color extremum petalorum marginem plerumque pervadit, ita ut apices petalorum vel laciniarum floris diluta purpura perfusi appareant. Flos (vid. figura marginalis prima) totus extrahi potest; in basi enim annuli instar cohæret, e cujus fundo stamina oriuntur plura, apices pallide flaventes gerentia. Ceterum floris fundum embryo pervadit, quatuor filis seu stylo quadrifido terminatus. Vasculum vero (vid. figura secunda) in quatuor loculamenta (vid. figura tertia) divisum est, de cujus figura & seminibus (figura quarta) sub sequenti specie, quæ eadem habet, agam. Quadricapsulare vasculum, quadrifidum semper stylum & calycem in quatuor segmenta divisum

sum observavi; notandum tamen duo calycis segmenta ad floris expansionem imminui & fere membranacea fieri, ad fructus tandem maturitatem omnia disparere.

Floret Sole Cancrum & Leonem percurrente, diuque satis floret, novis floribus veteribus, super vascula marcescentibus, succedentibus, & singuli flores aliquoties expanduntur. Ceterum flores in summis ramulis in pediculis conjugatim progredientibus oriuntur, in quorum divaricationibus alius medius hæret flos, pediculo nudo modice longo insidens.

Nec figuram, nec descriptionem hujus & sequentis speciei a quoquam Herbariæ Rei Scriptorum datam memini. Synonyma vero ejus sunt:

Ficoides Africana erecta, foliis longioribus rotundis & glabris *Schwer. Cat.* Ficoides seu ficus aizoides Africana erecta arborescens lignosa, flore radiato, primo purpureo, dein argenteo, interdium clauso, noctu aperto *Boerb. Ind. I. p. 124. num. 16. II. p. 290. n. 1.* Ficoides Africana frutescens teretifolia, flore intus albo, extus rubro, caule alato *Pein. Hort. Bos. Ann. 1712. & 1713.* Caules autem proprie alati non sunt, sed teretes, & lineam tantum utrinque habent, a geniculis ad genicula decurrentem, eamque tenuem & vix observabilem.

*MESEMBRYANTHEMUM NOCTIFLORUM,
FLORE INTUS CANDIDO, EXTUS STRAMINEO,
ODORATISSIMO T. CCVI. F. 263.*

CAULE, ramis, foliis & floribus plane simile est præcedenti, nec ab eo aliter, quam floribus nonnihil majoribus & eorum colore, distinguitur. Nihilominus diversa species est & differentiam constanter servat. Flores autem intus plane, magis omnino, quam præcedentis speciei, candicant, extus dilutissime flavescent, qui color extremam laciniarum floris partem transit, ita ut mucrones levi flavedine tincti appareant. Flos & folia in specimine nostro, unde figura nostra facta, aliquanto longiora & majora erant, quam præcedentis, quoniam erat planta juvenis, in quibus in hoc genere omnia solent esse majora. Flores ceterum eodem cum præcedente tempore comparent, & singuli aliquoties explicantur, satique diu, novis veteribus succedentibus, in eadem planta durant. Toto die contracti & inodori sunt, sub vesperam hiant & sensim explicantur, & prout expanduntur, eo odor eorum augetur suavis & subtilis, Hesperidi montanæ pallidæ odoratissimæ *C. B.* plane similis, in qua planta odor etiam consimili tempore solet percipi, Sole nempe horizonti appropinquante & sub eo versante. Qui odor matutino tempore aliquousque durat, donec Solis radii intensiores eum dissipent, quod ubi fit, flores denuo contrahuntur.

Vascula (vid. figura marginalis prima) tam hujus, quam præcedentis, eodem formata modo sunt, figura nempe ovali prædita, ab initio viridia, dein obscure purpurea, glabra, annulo in medio, qua calyx sedit, nunc extante, circuli instar, nunc impresso, sulci transversii instar, cincti: a summitate quatuor lineas contrarias habent, secundum longitudinem decurrentes, quæ totidem membranas monstrant, vasculum in quatuor (figura secunda) loculamenta dividentes, in quibus semina (figura tertia) latent plura crassiuscula, velut reniformia, minutim crenata & aspera. Ceterum vascula succosa sunt, saporis nonnihil pungentis.

Est

Mesembryanthemum frutescens, radice ingenti tuberosa.

Scilla maritima L. *Urginea maritima* (L.) Ker. *Urginea* *Scilla*

Est Ficoides Afra arborescens, folio tereti, flore candido, noctu aperto, interdiu clauso *Bærb. Ind. II. p. 291. n. 2.* Mesembryanthemum erectum arborescens, caule lignoso, folio tereti, flore candido, interdiu clauso, noctu aperto *Vater. Cat. Hort. Vit. p. 25.*

Aster Africanus flore intus luteo, extus albicante, odorato *Schwer. Cat.* si ver-
tamus verba intus & extus, huic respondet. Schwerinus interrogatus se amisisse
plantam, nec recordari fassus est.

*MESEMBRYANTHEMUM FRUTICESCENS,
RADICE INGENTI TUBEROSA T. CCVII. F. 264.*

RADIX nempe tuber prægrande est, humanum caput non raro æquans, to-
tam ollam processu temporis implens, ut mirum omnino videatur, qui ra-
dix plantam, immo qui radix ipsa se, paucissima & nulla fere circa illam rema-
nente terra, sustentare queat. Ex pluribus autem partibus invicem contortis com-
pactum est tuber, unde crebræ sparguntur radices minores, lignosæ, in fibras te-
nuiores desinentes, coloris, quam tuber, pallidioris, obsolete lutescentis, cum
ipsum tuber ex rufo spadiceo colore præditum sit.

Caudex e medio tubere nascitur lignosus, pollicem & amplius inferiori parte
crassus, cortice spadiceo tectus, cujus lignum, si transversim secetur, ex laminis
spiratim compactis constat. Qui caudex plurimos ramos incurvos, invicem imple-
xos, emittit, cortice spadiceo tectos, e quibus alii plures prodeunt minus incurvi, ut
fruticuli, sine adminiculo stantis, humilioris tamen, pedalis & sesquipedalis, na-
turam induat planta, cortice extremorum ramulorum cinereo colore tincto. In qui-
bus ramulis folia nascuntur breviter obtuse triquetra, dorso convexo prædita, inte-
riore seu superiore superficie ex plano nonnihil protuberante, coloris e viridi sub-
glauco, minutis micis argenteis aspersa, quæ tamen tam parvæ sunt, ut non nisi
lucente Sole conspiciantur. Ceterum folia, quæ ad genicula conjugatim nascuntur,
reliquis majora & magis reflexa sunt, cetera, quæ ex his per intervalla in contra-
ria caulis parte fasciculatim (minus licet frequentia) egrediuntur, minora sunt &
minus reflexa, semper vero nonnihil incurva & veluti cornuta, demptis supre-
mis, florum pediculis adnascantibus, quæ valde parva & non reflexa sunt, Sedo
minimo non acri, flore albo *Raj. familia.*

Flores in extremis nascuntur ramulis, pediculis hærentes gracilibus, nunc ci-
nereis, nunc rubentibus, dichotomicè, cum intermedio semper flore, divisim, ut
veluti umbellati flores fiant. Sunt vero flores parvi, e petalis minus numerosis,
latiusculis obtusis, eadem magnitudine gaudentibus, conflati, coloris helvoli, i. e.
quale vinum rubrum dilutius habere solet, in quorum medio stamina congesta
utriculi instar surriguntur. Calyces in quinque breviter æqualia segmenta dividun-
tur. Vascula subnascuntur subrotunda quinqucapsularia, ab initio majora, per
maturitatem vero valde parva, omnium, quotquot hujus generis vidi, minima,
taliter, qualia figura marginali prima & secunda delineata sunt. Julio & Augusto
mensibus circa meridiem floret.

Observatur sæpe in annosioribus plantis, extremas ramificationes spinosas fieri,
cujusmodi est ramus inferior emortuus in figura majore; quæ spinulæ nil nisi pedi-
culi

culi florum præcedentium annorum sunt. Fieri tamen solet, ut ramorum divaricationibus spinæ, loco florum, innascuntur, cujusmodi est ramus seorsum appictus, in quo, ut fieri amat in annofloribus hujus generis plantis, omnia minora sunt.

Rara non est hæc Mesembryanthemi species, ut mirer a paucis annotatam, a nemine vero adhuc vel descriptam, vel depictam esse. Miror etiam radicem nulli exiis, qui eam nominatenus tradidisse videntur, esse animadversam, cum peculiaris sit & admiranda in hoc genere. Existimo autem sequentibus nominibus denotari ab Auctoribus:

Ficoides Africana folio triangulari recurvo, floribus umbellatis obsoleti coloris, externe purpureis *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 240. n. 17.* Aster Africanus flore magno aurantio, folio contorto *Schwer. Cat.* qui flores non vidit, significante Jo. Henr. de Sprekelsen, a quo cum dicto nomine specimen sicum hujus plantæ accepi, alias retulissim id synonymon ad Mesembryanthemum loreum.

An Ficoides Afra folio triangulari ensiformi brevissimo, ad latera quasi pressu excavato *Berch. Ind. II. p. 290. n. 20?*

MESEMBRYANTHEMUM FRUTICESCENS,
RAMULIS TRIACANTHIS T. CCVIII. F. 265.

HABUIT olim Hortus Elthamensis hujus fruticulos lignosos, multum ramosos, cubitales & ampliores, quos longa hiems anni 1729. peremit, cumque ejus figura mihi designanda, furculi depacti floribus ferendis idonei nondum erant, quare plantæ in floribus usum concessit Petr. Collinson, Rei plantariæ amantissimus. Ea vero mediæ ætatis erat, caulibus calamum olorum ad basim crassis, spadiceis, unde rami aliquot bipedales, non multum ramosi, nascebantur, cortice cinereo glabro vestiti, e quibus modicis intervallis, nempe unciali & sesquiunciali distantia, folia ex adverso nascebantur glauca, punctis crebris virentibus, ad lucem pellucidis, notata, ex tereti obtuse triquetra, (dorso subacuto, superficie superiore ex plano pulvinata) nonnihil nunc exteriora, nunc interiora versus incurvata, e quorum alis alia minora fasciculatim enascuntur, suprema autem folia longe breviora sunt, Sedo minori dasiphyllis similia, obtuse etiam triquetra, e quorum alis spinæ rigide ex adverso, cum intermedia spina longiore, nascuntur, quibus ab omnibus aliis facile distinguitur.

Porro juxta spinas e foliorum horum globulatim nascentium alis flores in pediculis tenuibus aphyllis virentibus nascuntur parvi, dilute e violaceo purpurascens, e petalis obtusis ejusdem magnitudinis conflati, e quorum medio stamina surriguntur, ab initio sibi admota, dein sejuncta & magis sparsa, apicibus e flavo albicantibus terminata, intra quæ stylus latet brevis, in quinque corpuscula cirrosa divisus, cui vasculum respondet in quinque loculamenta divisum. Calyx in quinque æquales lacinias dividitur, cujus basis seu vasculum viride est & punctatum. Sæpius, Augusti nempe fine & Septembri mense floret. Seorsum flores aliquot figura prima & secunda, tertia vero & quarta vascula transversim secta appicta sunt.

Non alia hujus figura adhuc prostat, quam ea, quæ est inter *Plant. Succul. Dec. IV. Tab. 39.* in qua folia primaria ad genicula nimis parva exhibentur, quod

*Mesembryanthemum
frutescens, ramulis tria-
canthis.*

Mesembryanthemum frutescens, floribus albis umbellatis.

Verbena officinalis L. *Verbena officinalis* L.

ex ætate, cum fruticulus pedalem dicat, contingere nequivit. Multo vero altius, quam Auctor dicit, assurgit, nec folia pallide virent, sed glauca sunt, pallidius licet. Ea porro parum habent similitudinis cum Thymi foliis, quibus in nomine Anglico ea comparat. Latinum ejus p. 17. nomen est Tournefortii ex Boerhaavio mutuatum, nempe: Ficoides Africana, aculeis longissimis & foliatis, nascentibus ex foliorum alis *Tourn. Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 241. n. 35. Boerb. Ind. Alt. P. 290. n. 18.* Cetera synonyma ex serie Auctorum, prout nempe eorum scripta prodierunt, sequentem in modum se habent:

Ficoides Africanum erectum spinosum *Herm. Par. Bat. p. 171.* ubi brevis junioris plantæ descriptio, quæ & idem nomen repetitur in *Raji Hist. Plant. Tom. III. p. 366. n. 15.* Ficoides Africanum teretifolium spinosum *Ejusd. Cat. ad Fin. Par. Bat. p. 8.* Sed male dicitur teretifolium. Figuram junioris plantæ ex Delineationibus ineditis nostræ addere libuit, ex qua ipsa contra Hermannum constare poterit, proprie teretia non esse folia. Ficoides Africanum triacanthon, Lycii modo aculeis grandioribus donatum *Pluk. Amalth. p. 89.* Ficoides Africana erecta, foliis glaucis, ramulorum extremitatibus in spinas abeuntibus *Schwer. Cat.* Ficoides seu Ficus aizoides Africana arborescens lignosa, spinis validis ligneis ad ramos armata, folio tenui & brevi *Boerb. Ind. I. p. 123. n. 11.* Ficoides Africana erecta, foliis glaucis, ramulorum extremitatibus in spinas abeuntibus *Schwer. Cat. & Wehm. Hort. C. Bos.*

MESEMBRYANTHEMUM FRUTESCENS,
FLORIBUS ALBIS UMBELLATIS T. CCVIII. F. 266.

FICOIDES Africana erecta teretifolia, floribus albis umbellatis *Herm. Par. Bat. p. 166.* (& *Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 365. n. 11.*) ubi elegans figura contracta, totam plantam & ejus nascendi modum belle representans, appictis in latere naturali magnitudine foliis & floribus. „ Locis, inquit Hermannus, maritimis arenosis Promontorii Bonæ Spei sponte oritur egregia hæc Ficoides. „ Hortis nostris familiarior est, quam ceteræ hujus generis species. Nam quamquam hibernis mensibus locis a gelu liberis asservari postulet, quasvis æstivi aëris tempestates innoxie sustinet & per ramulos cuivis solo commissos facillime propagatur. Caules erigit pedales aut sesquipedales, lignosos rotundos geniculatos ramosos, duobus ramis semper sibi oppositis. Qui adultiores sunt, membranaceo & in fusco castaneo cortice induuntur: juniores in pallido virescunt. „ Geniculis adherent folia ex adverso duo, propemodum trigona, succosa & carnosa, quorum inferiora crassitie calamus scriptorium, longitudine dimidium digitum implent, cetera sensim gracilescent. Ramuli sparguntur in tres pedicellos, sustinentes flores albos, Bellidis sylvestris minoris floribus paullo minores, qui e numerosis candidis angustis petalis & intermediis concoloribus apiculatis staminulis contexti sunt. Hi ea serie & copia prodeunt, ut perpulchræ umbellæ speciem exprimere videantur. Singulis subjicitur calyx crassiusculus viridis quinquefidus, in quo emarcido flore conspicitur fructus congeneribus similis, parte superiore in quinque cellulas, seminibus cineraceis parvis duris arenæ instar refertas, divisus. Radix tenuis est, lignosa candida, multis fibramentis capillata. Ab exortu Vergiliarum ad Autumnum usque floret, eodemque „ tempore,

„ tempore favente cœli mollitie semina sua perfecit.” Hæc laudatus Hermannus; ad cuius descriptionem observari debet; folia, ut nomen innuit, teretia non esse, sed, ut in descriptione habetur, propemodum trigona, rugosa (& quadantenus aspera, minus saltem lævia) incurva plerumque, modo in hanc, modo in illam partem versa, (unde cornibus taurinis comparavit J. Breynius) glauca, præter juniora, quæ virent & minus rugosa sunt, luci obversa infinitis exiguis poris pertusa, e quorum ala alterutra (subinde utraque) unum plerumque foliorum par prodit, quod dein furculus fit, e pluribus foliorum paribus compositus, ut in figura nostra, quæ ramum absque & cum floribus repræsentat, apparet: caules lignosos esse & plantam in arbusculam veram enasci, stantem sine adminiculo, caudice firmo, ramis multis, quoquoersum sparsis, ex tereti quadrangularibus, quatuor nempe lineis secundum longitudinem decurrentibus, præditis, altitudine bipedali, tripedali & in annosioribus plantis majore subinde: flores (quos Julio mense apud nos plerumque fert) in orbem Asteris instar pandi, e numerosis petalis sibi impositis conflatos, integris, paullo, quam pingitur in Paradiso Batavo, obtusioribus, qui favente Sole a septima & octava matutina ad secundam & tertiam usque pomeridianam aperti manent & odorem spirant Oxyacanthæ: singulos vel tertia vice explicari & integros extrahi non posse, sed in petala separata dilabi: stamina in medio flore esse plurima, partim in capitulum collecta, partim sparsa, apicibus pallide flaventibus terminata, quorum sinu conditur stylus brevis cirrosus, in quinque cornicula divisus: calycem quinquesidum esse; vascula (quæ Septembri maturescunt) parva subrotunda esse, quinque (vid. figura marginalis prima) obtusis costis nonnihil angulosa, quinquecapsularia (vid. figura secunda) semina (figura tertia) parva subrufa continentia: saporem plantæ austerum, adstringentem.

Primam sed ineptam hujus plantæ iconem exhibuit *Plukenetius Phyt. Tab. 117. f. 1.* ubi & in *Alm. p. 149.* dicitur, Ficoides Africanum Mesembryanthemum, seu Ficus aizoides frutescens, floribus albis parvis umbellatis. Est particula rami superior, in qua nec flores nec folia bene repræsentantur, quoniam a specimine ficco, in quo hujus generis flores & folia nativi parum retinent, facta est.

Altera figura est in Paradiso Batavo, de qua supra.

Tertiam dedit *Figurator Plant. Succul. Dec. IV.* ubi *p. 12.* nomen est Hermannii, icon autem transposita quærenda est *Tabula 44.* quæ mala non est; id saltem vitii habet, quod foliorum rugas omittat, & stamina bene non exprimat, & quod manu minus libera designata sit.

Ceterum reliqua Synonyma sequentem in modum se habent: Mesembryanthemum Africanum frutescens minus, erectum, triangularibus foliis viridibus, cornuum taurinorum in modum reflexis, fructu turbinato parvo pentagono lignescente, flore albo *Breyn. Prodr. II. p. 68.* Ficoides seu Ficus aizoides Africana minor erecta, folio tereti, floribus albis *Par. Bat. Prodr. & Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 364. n. 1.* Ficoides Africana erectior & fruticosior, folio tereti ex viridi glauco, flore albo *Hist. Oxon. Part. III. p. 507. n. 7.* ubi descriptio brevis: Ficoides Africana flore albo, folio tereti *Pein. Hort. Bos. Ann. 1699. 1705. 1712. 1713.* Mesembryanthemum Africanum erectum, floribus albis parvis umbellatis, folio triangulari *Heuch. Prov. Alt. 1713. p. 44.*

MESEM

P. 278.

T. CCIX.

F. 268.

F. 267.

Mesembryanthemum frutescens, flore purpureo rariore.

T. CCIX.

MESEM.

MESEMBRYANTHEMUM FRUTESCENS,
FLORE PURPUREO RARIORE T. CCIX. F. 267. 268.

IN fruticem verum, quin in arbusculam progressu temporis, prioris instar, cui caule, foliis & modo nascendi proxime accedit, adolescit, caudice firmo, recto & robusto, lignoso, digitum & pollicem pro ætatis ratione crasso, tereti, cortice spadiceo tecto, maculis lineisve latis albicantibus striato, ramis mox ab imo pluribus enascentibus, oblique surrectis, non multum sparsis, lignosis, glabris, subfuscis, superioribus ramulis virentibus, quibus folia ad genicula adnascuntur oblonga, e quorum alis alia oriuntur fasciculatim congesta, breviora, glauca omnia, seu subcærulea nebula obducta, non admodum acute triangularia, lævia, non rugosa, luci objecta multis tenuibus punctis pellucidis notata. Folia in furculis junioribus reliquis observantur longiora & acutius triquetra, superne plana, aut leniter saltem elevata, inferne in dorsum subacutum producta, pleraque vero nonnihil incurvata & corniculata, nempe nunc in hanc, nunc in illam partem flexa sunt, apice tenui purpurascente terminata.

Flores pediculis oblongis innascuntur non tantum numero, sed & tempore rariores, quam in præcedente specie; unus enim alterve tantum in superioribus ramulis mihi observatus, solentque hi flores non quibuslibet annis, sed rarius & vere tantum calido erumpere; qui flores cum primum, septem retro annis, comparent, in planta juniore ampli erant, hilare purpurei, e petalis oblongis latiusculis cuspidatis plurimis constructi, quæ in minora quædam centrum versus abibant, in quorum medio stamina plurima breviora, non multum sparsa, (forte quod flos primum explicaretur) apicibus flavis capitata: postea longo intervallo, hoc anno 1730. Maji initio, tempestate satis calida, denuo, sed in planta annosiore, eruperunt flores minores & magis filamentosi, petalis angustioribus & pedetentim tenuioribus præditi, staminibus magis sparsis, (purpurascentibus) apicibus oblongis tenuibus pallide flavescentibus terminata; quam differentiam duplici figura illustrare placuit, nempe Figura 267. statum illum plantæ junioris, Figura 268. statum plantæ annosioris, in qua omnia minora. Ceterum calyx in quinque oblonga angusta segmenta dividitur, quorum aliqua subinde breviora & marginibus tenuibus membranaceis subfuscis prædita sunt. Vasculum quinqueloculare est, & stylum gerit tenuem virentem, in quinque cornicula lævia divisum.

Huic speciei respondet, Ficoides arborescens, flore purpureo *Heuch. Hort. Vitemb. p. 22.* Alia synonyma non novi, nisi sit, Ficoides seu Ficus aizoides Africana erecta arborescens, geniculato caule, folio viridi *Boerb. Ind. I. p. 123. n. 15. II. p. 291. n. 4.* Quod an ita se habeat, ut significare velit Clar. Auctor, rogo. Simile pæne nomen est, Mesembryanthemum Africanum arborescens, geniculato caule, folio viridi crassiore *Vater. Cat. Hort. Vit. p. 26.* Nostri vero folia penitus glauca sunt, nec caules magis, quam in aliis, geniculati.

Tantum de Mesembryanthemis, foliis Triquetris lævibus, angulis Obtusioribus præditis. Quæ angulos Acutiores habent, latera foliorum habent in plerisque invicem æqualia, & vel folia habent Majora, vel Minora. De illis primum, de ceteris postea agam. Agmen ducat

MESEMBRYANTHEMUM PUGIONIFORME,
FLORE AMPLO STRAMINEO T. CCX. F. 269.

HOc per ætatem in caudicem excrescit, pollicem & amplius crassum, duos tresve pedes altum, qui proprio robore, vel levi adminiculo accedente, erectus servatur, in cujus fastigio corona foliorum confertorum prælongorum (dodrantalium) nascitur, ad cujus basim oriuntur rami pedales & longiores, ob foliorum multitudinem & eorum onus penduli. Quin & vidisse memini annosiores, sex septemve annorum plantas, in quibus caules ad duos cubitos enati erant, ramis longis incurvis & tortuosis in fastigio brachiati. Rami hi & caules velut cortice nudati videntur, libro vestiti rimoso, fungoso, coloris obsoleti & lutulenti. Rami autem superiores, in quibus flores nascuntur, virides sunt, in quorum parte inferiori folia nascuntur palmaria, alternatim, quod huic speciei peculiare, sita, in superiori vero parte, ubi flores enascuntur, conferta & nonnihil breviora ea fiunt, ex brevibus intervallis conjugatim nascentia, triquetra, angulis invicem æqualibus, ad latera, parte præcipue interna, leniter fulcata, figura pugionis triangularis, quem longiore forma nostris moribus gerere vulgo receptum est; ea tamen, quæ alternatim nascuntur, folia partem internam potius planam habent. Folia hæc nullis punctis porisve pertusa sunt, coloris saturi viridis, fere glauci, qualis in Tunicæ foliis observatur, nulla tamen nebula inducta, ad angulos basim versus levi purpura tincta, succulenta & fragilia ab initio, mox vero, ubi a caule depacta sunt, flaccida, saporis acris pungentis, Arisere instar.

Inter summa folia furculi enascuntur aliquot, qui in pediculis palmaribus & dodrantalibus capitula gerunt crassa, ab initio pendula, dein erecta, e quibus Sole favente flores explicantur ampli, coloris pallide flavi, seu straminei resplendentis superne, inferne levi rubedine perfusi, e petalis numerosis tenuibus exsuccis cuspidatis, sensim minoribus & tandem filamentosis, constructi; quibus filamentis, nempe interioribus, quæ stamina fiunt, apices inhaerent innumeri, embryonem & stylum, in plurima (decem) cornicula tenuia contorta divisum, protegentes ab initio, dein vero, ad secundam nempe & tertiam floris expansionem, ea a se invicem recedunt & stylum nudatum relinquunt, fructui plano lævi viridi innascentem. Qui fructus procedente tempore longius excrescit & obtuse conicus fit, Moschatae nunc magnitudine, ab initio carnosus, per siccitatem fungosus & magis depressus, quindecim lineis radiatim notatus, loculamenta vero ordinarie decem sunt, in quibus plurima semina parva subrotunda apiculata latent, coloris per maturitatem rufi. Eo tempore, sub maturitatem nempe, superior vasculi pars fungosa in coronam dentatam dehiscit, cujus radii vel denticuli foraminaque, quæ ex his abscedentibus formantur, tot sunt, quot lineæ antea observabantur in fructu, quindecim nempe. Antequam vero in coronam denticulatam resolvatur fructus, lineæ in tot sulcos, quot sunt loculamenta, abeunt. Itaque lineæ & radiati denticuli sesquiduplicatam, stylus autem, sulci & loculamenta duplicatam ad calycis segmenta habent proportionem. Calyx autem in basi integer est & vasculo connascitur: superius in quinque segmenta, e lata basi in lacinias oblongas, ex triquetrotæres, desinit, inferius vero a singulis segmentorum latiorum incisuris costa ad pediculum

Mesembryanthemum pugioniforme, flore amplo stramineo.

Helianthus divaricatus (L.) DC. var. *divaricatus*

diculum usque floris decurrit, ita ut calyces velut quinquanguli sint, & pediculi, per quos costæ ducuntur, quinque lineas obtineant, quæ tamen adeo læves sunt, ut teretes potius, quam angulosi observentur florum pediculi. Ceterum florum pediculi versus basim uno saltem foliorum pari cinguntur. Flores Sole lucente ab octava & nona matutina ad quartam & quintam usque pomeridianam expansi manent, & singuli aliquot dies perstant. Pro polypetalis habendi sunt; nam ab embryone, quem annuli instar cingunt, & calyce, cui connascuntur, toti absque laceratione separari minime possunt. Sole in Geminis, Cancro & Leone versante flores comparent.

Figura marginali prima fructus recens, secunda ficcus, tertia dehiscens, quarta per transversum sectus, ut loculamenta appareant, quinta semina seorsum designata sunt.

Prima hujus absque descriptione figura, sed imperfecta & junioris plantæ, exhibitæ fuit a *Th. Bartholino in Act. Hafn. Vcl. II. Ann. 1673. Obs. 24. & 131. p. 57. & App. p. 347.* ubi *Ficus Africana sylvestris*, folio triquetro, dicitur.

Alteram cum descriptione dedit *Zanonus Hist. Bot. Cap. 18. Tab. 13. p. 35.* sub *Asteris aizoidis Capitis Bonæ Spei* titulo, quæ junioris etiam plantæ est absque floribus, sed cum radice, quæ deest in *Act. Hafn.*

Tertiam, reliquis meliorem, exhibuit *Auctor Plant. Succul. Dec. II. Tab. 14. cui p. 5.* *Ficoides Capensis Caryophylli folio*, flore aureo specioso, dicitur. Ramus est plantæ cum flore & capitulis. Observandum tamen florem nimis filamentosum cum petalis incurvis pingi, cujusmodi marcescens esse solet; stylum, ut pingitur, non esse quinquefidum, sed in decem cornicula divisum: justam proportionem inter plantæ partes non observari, nam figura dimidiam magnitudinis rationem quoad folia obtinet, verum flos nonnihil amplior pro foliorum ratione, capitula autem seu calyces naturali magnitudine figurantur. Ceterum folia cum *Caryophylleis*, præter aspectum & faciem subglaucam, parum habent convenientiæ. Flores autem non tam aurei, quam pallide flavi sunt.

Chrysanthemo similis aizoides Africana triangularifolia, flore luteo, major *Breyn. Prodr. I. p. 25.* „ Collegi, inquit, floribus & fructibus onustam in „ horto Nobilissimi & Magnifici Viri Domini a Beaumont. *Chrysanthemo aizoidi* „ *Africano majori tertio*, flore aureo, a me in Centuria descripto, similis; flores „ autem altero tanto pæne majores, lutei & insigniter splendentes, petalis latioribus radiati, nec ullis circulis in umbone ornati erant. Fructus carnosus viridis „ magnitudinem *Cerasi* æquabat, & formam aliquo modo glandis, si inferior pars „ major (in latum marginem desinens) pro calyce, & pro glande infidens eidem „ pars superior habeatur. Hæc figuram pileoli, lineis compluribus longitudinem permeantibus, & cum maturitate substantiam lævem corticosam, coloremque fuscum obtinebat, seque undecim in longas capsulas angustas, nunc plures, „ nunc pauciores, inferiore intus loco membranulis duabus pertenuibus seu appendiculis comitatas, resolvebat; cujus membranulæ commemoratæ extremis apicibus, intus cunctæ in fructu ita erant conjunctæ, ut perbelle coronulam clausam, „ cancelliformem, parvo apice onustam, efficerent; in qua semen continebatur „ rotundum, Papavere non multo majus, læve cinereum, punctulis fuscis guttatum.” In *Prodr. II. p. 70.* huc refert *Ficoidem seu Ficum aizoidem Africanam triangulari*

triangulâri folio longiffimo, fructu multicapfulari, flore luteo majore *Herm. Hort. Lugd. Bat. p. 254.* & a Chryfanthemo aizoides Africano fecundo, five teretifolio, in *Cent. p. 161.* defcripto & depicâto, quocum Hermannus (& cum Hermannô *Rajus Hift. Plant. Tom. II. App. p. 1880. n. 4. Volckamerus in Flora Norib. p. 166* & *Tournefortius Comm. Acad. Reg. Scient. Ann. 1705. p. 239. n. 11.*) idem fecerat, longe differre docet, ipfe autem dicto loco novum genericum nomen facit & *Mefembryanthemum Africanum* triangulâri folio longiffimo, fructu multicapfulari, flore luteo, majus vocat. Sed flos luteus non eft, fed pallide flavus, fructus autem *Cerafum* fuperat. Hermannus dicto loco *p. 255.* „ pro ratione foli & „ ætatis plantam modo ampliorem & robuftiorem, modo minorem & graciliorem „ effe demonftrat, & fructum paullo clarius defcribit : amplitudine nunc *Cera-* „ *fum*, nunc *Nucem juglandem* (tantum nondum obfervavi) æquare, fucculen- „ tum, fubdulcem, in fungofam membranaceam fubftantiam tranfientem, commu- „ niter feptendecim, pluribus vel paucioribus oblongis membranaceis oculis, fa- „ vis apum fimilibus, partitum, ex cujus fummo ambitu erigantur totidem radii „ fungofi fufci acuminati, duas tresve uncias longi, effigiem *Coronulæ* exprimen- „ tes.” Verum radii nunquam eam longitudinem acquirunt, paucioresque ple- rumque funt, ut & oculi, qui a veris feminum loculamentis diftinguendi funt.

Plukenetio in Alm. Bot. p. 149. non neceffarie dicitur, *Ficoides Africanum* *Mefembryanthemum*, feu *Ficus aizoides Africana* triangulâri folio longiffimo, fructu multicapfulari, flore luteo majore.

Bobartus in Hift. Ox. Part. III. p. 507. n. 10. cum Hermannô vocat, *Ficoidem* *Africanam* triangulâri folio longiffimo, fructu multicapfulari, flore luteo majore, cui iconem ex *Breynii* Centuria adaptat *Secl. XII. Tab. 6. Ser. 1. n. 11.* fed ea pertinet ad fequentem undecimam fpeciem & recte eo refertur in Tabula dicta, modo ea ab hac, ut vult *Breynius*, vere diftincta fit. Ceterum defcriptionem fuam partim ex *Breynio*, partim ex Hermannô composuit, in qua, figura illius feductus, perperam in ramulos non affurgere afferit.

Schwerino in Cat. After aizoides *Promontorii Bonæ Spei* & *Ficoides Africana* folio triangulâri longiffimo, flore amplo fulphureo, *Boerhaavio Ind. II. p. 289. n. 1.* *Ficoides Afra* arborefcens erecta, folio triangulâri longiffimo, confertim nato purpurafcente, flore luteo magno, vocatur.

MESEMBRYANTHEMUM ACINACIFORME,
FLORE AMPLISSIMO PURPUREO T. CCXI. F. 270.

FOLIA hujus fpeciei ei gladii, quem acinacem vocant, generi fimilia funt, leniter incurvata, parte interiori, caulem fpectante, plana, aut leviffime in medio excavata, exteriori compreffa & in dorfum acutum producta, margine exteriori, præfertim fuperiori parte, tenuiter crenato, in apice plerumque purpurafcentia, reliqua parte colore e viridi glauco prædita, lævia, non tamen fplendens, non porofa.

Ceterum folia latiora funt, quam fequentis fpeciei, propius fibi admota, pro latitudine breviora & magis incurva, angulis inæqualibus prædita; latus enim fuperius feu interius caulem fpectans, exterioribus multo eft anguftius, & ob dicta

F. 270.

Mesembryanthemum acinaciforme, flore amplissimo purpureo.

dicta latera inæqualia & curvaturam, acinacis figuram acquirunt folia. Caules, illius instar crassi longique, sesquicubitum, cubitos duos & amplius æquantes, ni sustententur procumbentes, intus lignosi, cortice carnosio crasso tecti, ex tereti quadrangulares.

Flores rarissime omnium profert, nec spes erat eorum videndorum, quare factum est, ut ramus saltem foliosus Tab. CCXII. F. 271. incisus fuerit; bene tamen Aprilis fine, quum hæc prælo parata essent, ex annosiore planta, loco opportuno per aliquot annos servata, flores quidam eruperunt formosi, ampli, diametro trientali, e numerosis petalis, invicem pæne æqualibus, triplici & quadruplici serie sibi impositis, colore vivacissimo purpureo resplendente insignitis (versus umbilicum pallidioribus) compositi, staminibus præditi plurimis, in orbem dispositis, candidis, apicibus oblongis albicantibus farinosis terminatis, quorum centro stylus continebatur multifidus, e duodecim corniculis brevibus, crassiusculis, cirrosis, virescentibus constans, unde vasculum multicapsulare esse colligitur. Calyx e quinque foliis crassis triquetris (quorum tria in extremitate membranacea, reliqua solida erant) constabat, fructui adnatus satis grandi, carnosio, turbinato, duabus utrinque nonnihil extantibus lineis angulato & veluti alato.

Ad hanc speciem referri debet: Ficus Africana aizoides, folio triquetro ensiformi, instar clunaculi vel gladii, quem vulgo *Hirschsfænger*, oder *Rückenstreicher* vocant *Anm. Hort. Bos.* p. 13. Ficoides seu Ficus aizoides Africana major procumbens, folio triangulari ensiformi *Herm. Hort. Lugd. Bat.* p. 247. ubi brevis descriptio, quæ recitatur etiam in *Raji Hist. Plant. Tom. II. App. p. 1879. n. 2.* & *Hist. Oxon. Part. III. p. 507. n. 2.* Ficoides Africanum Mesembryanthemum, seu Ficus aizoides Africana major procumbens, folio triangulari ensiformi *Pluk. Alm. Bot. p. 148.* Ficoides Mesembryanthemum procumbens, folio triquetro viridi & falcato, omnium maximo *Eid. Amalth. p. 88.* Ficoides Africana minor, folio triangulari ensiformi *Schwer. Cat. Mesembryanthemum folio triangulari ensiformi, majus procumbens Heuch. Nov. Prov. p. 48.* Mesembryanthemum folio triangulari ensiformi, in apice spinoso, procumbens *Vater. Cat. Hort. Vitemb. p. 26.*

MESEMBRYANTHEMUM FALCATUM MAJUS, FLORE AMPLO LUTEO T. CCXII. F. 272.

EST hæc species, quæ Ficus Hottentottorum vulgo, & Ficoides seu Ficus aizoides Africana major procumbens, triangulari folio, fructu maximo eduli, vocatur *Hermann*, a quo in *Hort. Lugd. Bat. p. 244. 245. 246. 247.* primum depicta & descripta fuit. „ Spargit, inquit, ab radice crassa fibrosa repente multisque fibrata capillamentis, cauliculos multos humistratos, digitum crassos, „ duos tresve cubitos & amplius longos, succosos, ex viridi pallescentes, penes „ radicem aliquando rubentes, ad quorum genicula exeunt folia bina ex adverso, „ digiti longitudine & crassitie, triangularia, viridia, succulenta, cum totidem „ ex opposito ramulis & ex his aliis atque aliis, sustentibus in cacuminibus „ fructuum rudimenta pyriformia quinquangula, quinque trigonis foliolis, inferioribus multo minoribus, circumvallata, intra quæ emicat flos Stellæ vel Solis

C c c c

„ effigie

„ effigie radiatus, Asteris flore amplior, ex molleculis tenuibus numerosis petalis,
 „ quasi radiis, ad Solem aureo fulgore micantibus, constructus, cingentibus multa
 „ concoloria stamina, farinaceis flavescentibus apiculis donata, quorum medium
 „ occupant septem octove cornicula, ex luteo viridantia, in orbem diffusa. His
 „ marcescentibus maturatur fructus, adæquans nonnunquam Ficum vulgarem, vi-
 „ ridis pulposus, granis minutissimis, velut in icone incisi fructus videre est, re-
 „ fertus, saporis dulcis aquosi haud ingrati, summo umbilico quinque stellatim
 „ decussatis radiis inscripto, pulpa vel cito putrescente, vel intensiori Solis æstu
 „ in fungosam substantiam transeunte, quæ dispescitur in quinque loculos, inclu-
 „ dentes semina exigua angulosa fusca. Luxuriat cum ceteris hujus fortis locis
 „ maritimis aridis sabulosis ad Promontorium Bonæ Spei, ubi fructus tam a Bel-
 „ gis ibidem hospitantibus, quam ab indigenis Hottentottis esitantur. Hujus
 „ propagatio fit vel per avulsos ramulos terræ commissos, vel per radices, quas
 „ caulium genicula terræ proxima demittunt. Toto anno in Belgio viget & vi-
 „ ret, ast præservanda est a brumæ injuriis. Conspicitur triplici florum colore,
 „ albo, purpureo & flavo.” Ego vero diversos illos colores diversarum specierum
 esse existimo, neque enim hujus generis flores, quantum observavi, colores, nisi ra-
 rissime mutant in eadem specie, nec purpureus & flavus alter in alterum transire
 solet. Sola igitur flavo flore species hujus loci est.

Ceterum ad descriptionem illam ulterius observo: Rarius, nec nisi annosiores
 hujus speciei plantas flores proferre, qui Julio mense apud nos comparent, ampli,
 (trium unciarum diametro) flavi, ad Solem resplendentes, e petalis plurimis ob-
 longis, interius minoribus, integris, plus minusve cuspidatis, inter calycem & em-
 bryonem enascentibus, conflati, circa quæ innumera stamina crocea emergunt,
 apicibus flavis capitata: stylum ex octo corniculis crispis constare, cui totidem,
 cum primum flores anno 1728. observarem, respondere videbantur loculamenta,
 postea vero, anno sequenti, quo liberius floruit, & fructus aliquot Augusto mense
 protulit, ii in decem & undecim cellulas, semina arenosa continentes, divisi erant,
 quibus totidem in summo fructu radii, a stylo residui, respondebant. Hinc vero
 constat, perperam fructum quinquecapsularem pronuntiari ab Hermanno, cum
 nunquam evenire soleat in hoc genere, ut pauciora sint seminum loculamenta
 quam styli cornicula. Si Hermannus dissecuisset fructum per transversum, plura
 deprehendisset loculamenta, quam ipse in fructu secundum longitudinem secto ex-
 hibet; repræsentat vero quatuor tantum figura ipsius. Ad quam figuram noto:
 eam esse contractam, nec folia bene referre, ut nec florem, radices ceteroquin &
 eorum ex imo trunco nascendi morem bene repræsentare. Observo porro: folia
 esse triquetra, angulis invicem æqualibus, in dorso, non in reliquis lateribus (præ-
 fertim in junioribus foliis) minutim crebroque incisa, falcis instar incurvata, ita
 tamen, ut curvatura in latus interius planum, non exterius acutum, vergat: folia
 colore esse nunc saturatius, nunc dilutius virente, parte superiore non raro purpu-
 rascente: calycem in quatuor tantum segmenta triangularia, duo longiora, & to-
 tidem breviora, ad marginem subinde membranacea & in dorso uncinata, divi-
 sum esse, apposito quandoque alio folio crassiore & longiore, reliquis, quæ in caule
 sunt, magis simili, quod in figura prima fructus seorsum appositi exprimitur, figura
 vero secunda idem fructus per transversum sectus exhibetur. Sequuntur Synonyma:
 Ficus

F. 272.

Mesembryanthemum falcatum majus,
flore amplo luteo.

F. 273.

Mesembryanthemum acinaciforme &c.

Mesembryanthemum falcatum majus, flore purpureo mediocri.